

Vaasan kirkko

MARTTI LUTHER 1483-1546

EVANKELIS – LUTERILAISEN KIRKON TUNNUSTUSKIRJAT

SUOMENTANUT
A.E. KOSKENNIEMI

Luterilaisen kirkon tunnustuskirjat eivät ole ainoastaan lujan uskon mieltäylentävä näyte menneiltä ajoilta; ne ovat myös ennen kaikkea ohjeellisia ja velvoittavia kaikille kristityille ja kirkoille, jotka tahtovat olla luterilaisia ei ainoastaan nimeltä, vaan todellisesti. Jeesus Kristus, meidän tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappi, ylläpitäköön ja varjelkoon seurakuntansa nuhteettomana tulemuksensa asti.

Turussa, toukokuussa 1948.

Suomentaja

KOOSTE: Väinö Hotti

TUNNUSTUSKIRJAT PUHUVAT

V VANHURSKAUTTAMINEN JA UUDESTISYNTYMINEN

Tämä omakohtainen usko (*fides specialis*), jolla kukin uskoo synnit itselleen anteeksiannettavan Kristuksen tähden ja Jumalan lepytetyksi ja sovitetuksi Kristuksen tähden, saavuttaa syntien anteeksiantamuksen ja vanhurskauttaa meidät. Ja koska se katumuksessa, toisin sanoen kauhustusten keskellä lohduttaa ja rohkaisee sydämet, se uudestisyntyyttää meidät ja tuo Pyhän Hengen, niin että me

sitten kykenemme täyttämään Jumalan lakia, toisin sanoen rakastamaan Jumalaa.... (72).

Meidät vanhurskautetaan siis ainoastaan uskon kautta, - vanhurskautus käsitettynä siten, että väärästä tehdään vanhurskas (*ex iniusto iustum effici*) eli että hänet uudestisyntytetään (76).

Jaakob täydellä syyllä kieltää sen, että meidät vanhurskautettaisiin sellaisella uskolla, jolta puuttuvat teot (101).

Uudestisyntyminen taas tapahtuu uskon kautta parannuksessa (123).

Meidät vanhurskautetaan, sovitetaan ja uudestisyntytetään uskon kautta (114).

Tämä usko seuraa omantunnon kauhuja, se voittaa ne ja antaa omalletunnolle levon. Tämä usko käsityksemme mukaan vanhurskauttaa ja uudestisyntyttää vapauttamalla kauhuista ja synnyttämällä sydämeen rauhaa, iloa ja uutta elämää (147).

Niin kauan kuin olemme tekemisissä tämän vanhurskautusta koskevan uskonkohdan kanssa, me hylkäämme ja tuomitsemme teot (488,489).

He (vastustajat) vetoavat Korinttolaiskirjeeseen: 'Vaikka minulla olisi kaikki usko jne., mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.' Tässä he ratki riemuitsevat! He sanovat Paavalin vakuuttavan seurakunnalle, ettei ainoastaan usko vanhurskautta... Ei Paavali tässä kohdassa opeta sitä, millä tavalla vanhurskautus tapahtuu, vaan hän kirjoittaa niille, jotka jo vanhurskautettuina tarvitsivat kehotusta hyvien hedelmien kantamiseen, etteivät kadottaisi Pyhää Henkeä (95).

'Mikäli tämä yksi ainoa (vanhurskautusta käsittelevä) uskonkohta pysyy taistelussa puhtaana, mikäli kristikuntakin pysyy puhtaana ja täysin yksimielisenä, mikäli taas se ei pysy puhtaana, on mahdotonta torjua vähäisintäkään harhaa tai lahkolaaisuutta`... Ja Paavali sanoo erikoisesti tästä kohdasta, että 'vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan` (485).

UUSI SYDÄN
(Hes.36:25-27)

UUSI JUMALAN
LAPSI
(Joh.3:3)

